

[Finansministeren]

anmode folketingset om en bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån. Jeg kan sige til hr. Palle Simonsen, at det gælder, uanset hvem der er finansminister. Det skal man ikke være spåmand for at kunne forudse.

Jeg skal som sagt bekræfte hr. Erhard Jakobsens betragtninger. Det er vigtigt for os, at vi har kunnet opbygge en valutareserve af en sådan størrelse, at vi ikke skal foretage os drastiske ting i forbindelse med kortvarig uro på det internationale valutamarked. Jeg føler mig overbevist om, at den betydelige valutareserve, vi har kørt med i en periode, har været medvirkende til at holde den stabilitet omkring kronen, som vi nu har kunnet iagttage i ganske lang tid.

Som sagt takker jeg de ordførere, der har modtaget forslaget positivt, og jeg tilsiger medvirken til udvalgsbehandlingen, som jeg håber kan blive hurtig.

Camre (S):

Et par af ordførerne har hæftet sig ved, at jeg gav udtryk for, at vi i løbet af 1980'erne ville søge at bringe underskuddet i vores samhandel med omverdenen ud af billedet og dermed altså få et mindre lånebehov.

Jeg vil gerne understrege, at man ikke af den grund bør forfalde til betragtninger, der går i retning af, at den slags løfter tror man ikke meget på, for nu har vi set stramning efter stramning, og hvad har det hjulpet, og til næste år står vi her nok alligevel igen og skal bede om en ny bemyndigelse til lån i udlandet. Man kan nemlig ikke betragte det enkelte års forløb på den måde, at man siger: nu er det lige så galt, som det var for et år siden, på trods af alle jeres forskellige indgreb. Det, man må spørge om, er, hvordan situationen havde været, hvis det indgreb ikke havde været foretaget. Så havde situationen givetvis været væsentlig værre.

Det, vi oplever i disse år, og som har gjort, at vores låntagning er blevet et langt større problem, end det var før 1973, er den stadige forringelse af det internationale bytteforhold. Når oliepriserne alene i tiden fra begyndelsen af 1979 og indtil midten af i år er steget med 150 pct., så er det klart, at det er en situation, som man ikke bare kunne have forudset og have indrettet sig efter.

Jeg føler trang til at sige, at det er, ligesom om det i denne forbindelse fuldstændig glemmes, at havde man ikke taget lån, så havde man været i den situation, som hr. Erhard Jakobsen beskrev, i 1954, hvor man ikke kunne få lån. Skulle man have klaret dette uden låntagning, så havde man været tvunget til at gennemføre en voldsom real-lønsnedgang i den danske befolkning og nedskæringer af en art, som vi overhovedet ikke kan forestille os, på alle offentlige udgifter, det være sig skoler, hospitaler, vejbyggeri eller direkte sociale ydelser, og vi havde måttet sænke det private forbrug stærkere, end nogen i denne sal turde sige til befolkningen. Det synes jeg skal siges i denne sammenhæng.

Jeg vil gerne sige til slut til hr. Askjær Jørgensen, at jeg synes, det er nogle enormt interessante økonomiske teorier, hr. Askjær Jørgensen udvikler her, og jeg vil opfordre hr. Askjær Jørgensen til at skrive en bog om dem. Jeg synes, at bogen bør skrives på et af hovedsprogene, for jeg er sikker på, at det vil blive en bestseller. Hvis det er så let at klare verdens økonomiske problemer, så vil landene rundt om os stå i kø for at købe hr. Askjær Jørgensens bog. Få den skrevet hurtigst muligt!

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg kan godt forstå hr. Camres sidste bemærkning, for når man ser, hvordan det er lykkedes socialdemokratiet at styre udviklingen i Danmark, så er man i hvert fald klar over, at der er ingen i socialdemokratiet, der ved noget om de økonomiske sammenhænge.

Flygaard (DR):

Jeg vil da gerne sige til hr. Askjær Jørgensen, at når man bor i et glashus, skal man nok være lidt forsigtig med at kaste sten. Hvis fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven er af den samme størrelse, som vi hidindtil har oplevet, så vil jeg anse det for uforsvarligt, hvis der skal spares 50, 60 eller 70 mia kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling